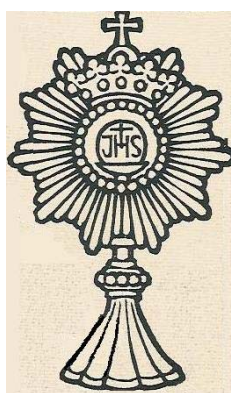

Únor

ROK EUCHARISTIE

Sám Bůh se nám v Eucharistii vydává jako pokrm a lék. Ten, kterého nemohou nebesa obsáhnout, se skrývá do malého kousku chleba, aby ho mohl každý přijmout. Nemusíme vylézat na vysoké hory, zdolávat těžké překážky, bičovat se nebo se týrat dlouhými posty. Bůh se snížil, aby i malé dítě, slabý nemocný člověk, abychom já i ty mohli přivítat Boha ve svém srdci.

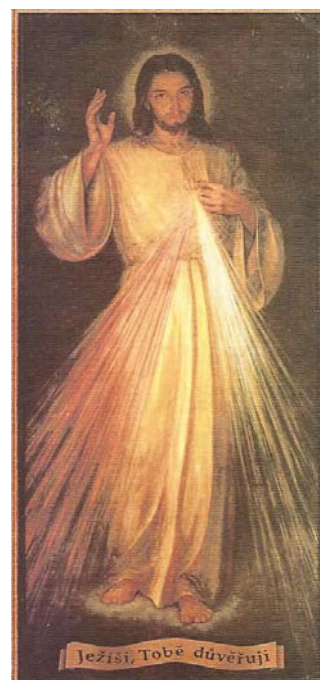
Jak daleko jde Boží láska k nám!
Jak daleko jde naše láska k Bohu?

DVANÁCT PŘÍSLÍBENÍ JEŽÍŠOVA SRDCE

Na základě spisu sv. Markéty Marie Alacoque (1647-1690) z řádu Navštívení P.Marie neznámý autor sestavil „Dvanáct příslibení Ježíšova Srdce“:

1. Dám jim všechny milosti potřebné pro jejich stav.
2. Vnesu pokoj do jejich rodin.
3. Potěším je v jejich trápeních.
4. Stanu se jim v životě bezpečným útočištěm, zvláště v hodině smrti.
5. Vyliji hojnost požehnání na všechny jejich aktivity.
6. Hříšníci najdou v mém srdci zdroj milosti a nekonečné moře milosrdenství.
7. Lhostejné duše se stanou horlivými.
8. Horlivé duše dosáhnou velké dokonalosti.
9. Požehnám také domům, kde bude vystaven a uctíván obraz mého Srdce.
10. Kněžím dám dar, že obrátí i nezarytější lidi.
11. Jména těch, kteří budou šířit tuto úctu, budou zapsána v mém Srdci a nikdy nebudou vymazána.
12. Všem, kteří přijmou svaté přijímání na první pátek v měsíci nepřetržitě v období devíti měsíců, slibuji milost pokání při umírání; nezemřou v nemilosti ani bez svátostí. Mé srdce jim bude bezpečným útočištěm v posledních chvílích života.

Mnohé z těchto zaslíbení se často tradují tak, jako by Srdce Ježíšovo bylo „automatem“ na spásu, ctnostný život, úspěch ve všem a na život zbavený utrpení, nejistot a úzkostí. Avšak ani vykonání těchto pobožností nezbavuje člověka svobodné vůle, kterou může samozřejmě použít ke zmaření všech těchto darů. Daná příslibení jsou nabídkou, kterou je nutno ve víře a naději přijmout.

Liturgický kalendář

Únor 2005

2. středa	Svátek Uvedení Páně do chrámu
3. čtvrtek	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
4. pátek	Památka sv. Bedřicha, opata První pátek v měsíci
5. sobota	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6.	5. neděle v mezidobí
9. středa	POPELEČNÍ STŘEDA - den přísného postu
10. čtvrtek	Památka sv. Hugona, prvního opata premonstrátů
13. neděle	1. NEDĚLE POSTNÍ
17. čtvrtek	Památka sv. Evermoda, biskupa
20. neděle	2. NEDĚLE POSTNÍ
22. úterý	Svátek Stolce sv. Petra, apoštola
27. neděle	3. NEDĚLE POSTNÍ

Svatý Blažej

Liturgie postní doby nás vede k vnitřní duchovní obnově a vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajičnosti a smírnému odčiňování hříchů.

Oznámení

- **V době postní je zakázáno** zdobit oltář květinami, kromě 4. neděle postní, slavností a svátků.
- **Od Popeleční středy až do Bílé soboty včetně se vynechává v liturgických textech každé "Aleluja".**
- **Další biblické katecheze budou v sobotu 5. a 19. února** o knihách Kazatel a Píseň písní ve farním sále u sv. Jana Nep. po večerních bohoslužbách v 18,15 hod.
- **Promítání videofilmu bude v sobotu 12. února.**
- **Farní rekolekce v době postní se bude konat v sobotu 26. února od 15, 30 hod.** v kostele sv. Jana Nepomuckého. V programu budou dvě promluvy, svátost smíření, křížová cesta a mše sv.

STOLEC SVATÉHO APOŠTOLA PETRA A APOŠTOLSKOST CÍRKVE

V minulém lednovém farním listu jsme si podrobněji mohli všimnout, jak je to s jednotou Církve. V únoru slavíme svátek Stolce svatého apoštola Petra, který nám nabízí příležitost zamyslet se nad další nezbytnou vlastností pravé Kristovy Církve, a tou je *apoštolost*. *Ježíš založil svou církev ve formě apoštolské*, neboť svou moc, kterou má na nebi i na zemi, svěřil do rukou svým apoštolům. Proto jeho pravá Církev musí mít na sobě neustále rysy Církve apoštolské, musí být *apoštolská*:

- 1/ svou *naukou*
- 2/ svou *bohopoctou*
- 3/ svým *vedením*.

Protože jenom Církev katolická má tuto vlastnost, jedině ona je pravou Církví Kristovou.

1/ Katolická Církev je apoštolská svou naukou

Původní čistý pojem, který měli apoštolové a první křesťané o bohu, o osobě Ježíšově, o matce Ježíšově a o svatých, zůstal v ní nezkalen i během staletí a tisíciletí. Podle její nauky křesťanský Bůh vždy byl a je Bohem lásky a dobroty, který řídí celý vesmír, pečuje o každého tvora a bez jeho vůle nepadne ani vlas z hlavy. Podle její nauky se nekonečná láska Boží zjevila lidem nejkrásněji v jeho Synu.

Když se pak během staletí vyskytli někteří bludaři (gnostici, ariani, apolinaristé, monofyzité, nestoriáni aj.), kteří popírali některou stránku v Kristu, byla Církev nucena hájit jeho božství i jeho člověčenství, jeho božskou osobu a jeho soupodstatnost s Otcem a vyjádřit svou víru v Krista v nových formulacích. V nich však vyjadřovala vždycky jenom to, co už bylo o Kristu obsaženo v evangeliích a v tradici. V nových formulích, v tzv. symbolech, není tedy nic jiného, než co bylo obsaženo už v nejstarším křesťanském vyznání víry, které nazýváme *apoštolským*.

2/ Katolická Církev je apoštolská také svou bohospoutou

Je sice pravda, že náš způsob *mešní oběti* je poněkud jiný než v době apoštolské. Ale ta různost je pouze *vnější a zdánlivá*, nikoli podstatná.

a/ Při poslední večeři ustanovil Ježíš svou *eucharistickou obět'*: ustanovil hostinu, při které se požívá viditelně chléb a víno, ve skutečnosti však jeho tělo a krev. Tato hostina měla představovat obět' Ježíšovu na kříži. Apoštolům dal příkaz: "To číňte na mou památku."

V prvotní Církvi se konalo totéž co při poslední večeři. Mučedník Justin (+166) popisuje ve své První apologii bohoslužby své doby. Z jeho popisu je patrné, že tehdejší liturgie obsahovala tytéž části jako dnešní: dvě části přípravné: předčítání Písma a jeho výklad; a tři části podstatné: obětování, proměňování a přijímání. Prvotní zcela prostá liturgie se sice během staletí rozvinula v bohatší formy, jako poupě se rozvíjí v plný květ. Ale její podstata je stále táž.

b/ Pokud jede o *svátost Eucharistie*, ta je v katolické Církvi nyní úplně táž jako v dobách apoštolských: od prvních dob až po naše časy totiž křesťané věřili ve skutečnou přítomnost bohočlověka v Eucharistii. Po celé první tisíciletí nebyla nikde vyslovena pochybnost o skutečné přítomnosti Krista v Eucharistii. Teprve bludař Berengarius v 11. století porušil tento jednotný souhlas křesťanské víry v Eucharistii. A po něm Luther, Kalvín, Zwingli.

Kdo však stojí blíže apoštolské tradici: protestanté, popírající skutečnou přítomnost Ježíšovu v Eucharistii, či katolíci? Je zřejmé, že katolíci.

Pokud jde o *svátost pokání*, i taj je v nynější katolické Církvi zcela táž jako v dobách apoštolských.

Odpůrci namítají, že vyznání hříchů nepochází z dob apoštolských, ale že bylo zavedeno až ve 13. století na sněmu lateránském (r. 1215). Kdo však zná aspoň trochu dějiny, ten ví, že na tom to sněmu nebyla zavedena ušní zpověď, ale byla jen stanovena povinnost, zpovídat se alespoň jednou v roce. dále je třeba také připomenout, že východní církev, která se od západní katolické začala odlučovat už v 9. století, podržela zpověď i po odloučení jako božské zřízení. Z toho je zřejmé, že zpověď existovala už dávno před lateránským sněmem.

Z uvedených skutečností je tedy patrné, že katolická Církev je apoštolská také svou bohospoutou.

3/ Katolická církev je apoštolská také svým vedením: má totiž apoštolskou posloupnost.

Každý katolický kněz může své svěcení a své poslání odvodit od biskupa, a ten zase může svou pravomoc odvodit od jiných biskupů, až se dojde k apoštolům, jimž dal Ježíš svou moc slovy: „Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás“(Jan 20,21)

Z evangelií je zřejmé, že Ježíš odevzdal apoštolu Petrovi zvláštní moc mezi všemi apoštoly, přední místo, primát a plnou moc: „Pas moje ovce, pas moje beránky“ (Jan 21,17). „A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry“(Lk 22,32).

Toto prvenství však náleží jedině *římským biskupům*, nástupcům sv. Petra, protože Petr byl biskupem římským. Petrův stolec - *katedra sv. Petra* připomíná jeho postavení v Církvi. Je symbolem jeho učitelského, kněžského a pastýřského poslání.

a/ **Důkaz z Písma:** První list Petrův je datován z "Babylona". Babylonem zde může být míněn pouze Řím jako sídlo nepravosti v té době. Babylon nad Eufratem byl totiž tehdy v troskách. A jiný Babylon, jenž byl tehdy v Egyptě, nepřichází v úvahu jako sídlo Petrovo, protože byl jen malou vojenskou pevností.

b/ **Důkaz z tradice:** Klement Římský, který žil ještě v I. století a byl jedním z prvních římských biskupů, vypravuje o smrti apoštola Petra a jmenuje Řím jako místo jeho smrti. Ignác Antiošský nazývá Petra a Pavla apoštoly Říma. Papias, Irenej, Tertulián, Origenes, Eusebius a jiní shodně vydávají svědectví o tom, že apoštol Petr byl biskupem v Římě. Tak se shodují svědectví celého křesťanského světa z prvních staletí.

A konečně totéž dosvědčují také četné památky zachované v Římě: hrob, kde bylo uloženo tělo apoštola Petra, místo v katakombách, kam byly jeho ostatky přechodně přeneseny ve 3. století (vykopávky badatelů A. de Waala a Pavla Stygera v letech 1915-1917), dále pak četné nápisy a malby, které se zachovaly u jeho hrobu a které dosvědčují zvláštní úctu k apoštolu Petrovi. (Viz kniha M. Guardincci: Petrus sein Tod, sein grab. Regensburg 1975.)

c/ **Důkaz právní:** Žádné jiné biskupské sídlo, ani v Jeruzalémě, ani v Antiochii, se nehonosí, že je dědicem apoštola Petra, ačkoli Petr byl biskupem i v těchto městech. A jestliže později (v 8. stol.) chtěl biskup cařihradský strhnout na sebe prvenská práva římského biskupa, i v tom spočívá uznání římského primátu.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že jedině katolická církev je apoštolská svou naukou, svou bohopoctou i svým vedením.

Starobylý Stolec Petrův, který býval dříve v baptisteriu u svatého Petra, uchovává se nyní v apsidě vatikánské basiliky.

Význam svátku Stolce svatého apoštola Petra (22. února) velkolepě komentuje sv. Lev Veliký:

"Který národ neměl tehdy zástupce v Římě? Který kmen nepoznal toho, čemu se Řím naučil? Do Říma soustředila neúnavná pověrčivost nejrůznější výplody marných bludů. Avšak přesto tam měly být zahanbeny pomýlené systémy filosofů, tam se měla rozplynout marná moudrost světa a měl být zdeptán kult démonů, tam čekal hrob na bezbožníka i svatokrádežníka. A do takového města se nebojíš přijít ty, svatý Petře apoštole! Spolu s Pavlem, druhem své slávy a dělníkem na díle spásy jiných četných obcí, vstupuješ sem, do onoho pralesa řvoucích šelem, do oceánu bouřlivých hlubin, a vstupuješ sem krokem pevnějším než tehdy, když jsi kráčel po vlnách mořských!"

Bazilika Svatého Petra v Římě

P. Lohelius

Další pohledy na víru

Boží iniciativa

Kromě toho, co můžeme o Bohu vědět přirozeně, On zjevil sebe sama v osobě a poslání Ježíše Krista.

Článek 1: ZJEVENÍ

I. Boží plán se zjevil

29. *Proč Bůh zjevil sebe sama?*

On zjevil sebe a tajemství své vůle, aby nás přitáhl blíže k sobě a uschopnil nás, abychom jej poznávali a milovali jako adoptované děti jeho milosti.(51-52)

30. *Jaký byl Boží plán zjevení?*

Bylo to postupné odkrývání sebe během staletí, až se konečně zjevil v osobě a poslání Ježíše Krista. (53)

II. Stupně zjevení

31. *Jak se Bůh zjevil na začátku lidstva?*

Zjevil se našim prarodičům a nestáhl své sebezjevení dokonce ani poté co zhřešili.(54-55)

32. *Jaká byla Boží smlouva s Noem?*

Po potopě Bůh učinil smlouvu s Noem, kterou byla zajištěna stálost vývoje přírody proti katastrofě. Byly zjeveny též základní předpisy zákona. (56)

33. *Co je to pohanství?*

Pohanství je stálá hrozba zmařit Boží plán s lidstvem. Je to kombinace modloslužby a mnohobožství, které pokračují po potopě i smlouvě s Noem. Je činné až dodnes. (57)

34. *Jak dlouho pokračovala smlouva s Noem?*

Připravovala cestu pro smlouvu s Abrahamem a zůstává v platnosti až do příchodu Krista. (58)

35. *Jak Bůh vyvolil Abrahama?*

Bůh vyvolil Abrama, aby opustil svůj vlastní lid a stal se Abrahamem, "otcem mnoha národů." On je také otcem všech věřících. Jeho potomci byli správci příslibu, učiněnému patriarchům a prorokům Starého Zákona. Když přišel Kristus, pohané , kteří uvěřili v Ježíše, byli vstřípeni do vyvoleného národa. (59-60)

36. *Má Starý Zákon postavy uctívané Církví jako svatí?*

Ano, osobnosti jako Adam a Eva, Abraham a David, Ester a Judit, Debora a Anna jsou uctívány jako svatí a jsou křesťany věrně vzýváni. (61)

37. *Kdo jsou lid Izraele?*

Jsou to potomci Abraháma, jehož Bůh vyvolil za velmi sobě blízkého. Prostřednictvím Mojžíše jim dal Zákon, aby poznávali a uctívali pravého Boha a očekávali Mesiáše, který spasí svůj lid od hříchu. (62)

38. *Jak Bůh utvářel svůj lid Izrael?*

Vytvořil z nich kněžský národ, který se měl stát kanálem zjevené pravdy pro celý svět. Tato pravda byla uvedena do života proroky poslanými od Boha a svatými ženami Izraele, z nichž byla největší Blahoslavená Panna Maria. (63-64).

(pokračování příště)

Křesťanská dokonalost

II. Všední hřích.

18. Kdo se dopouští všedního hřichu?

1. kdo přestupuje boží přikázání ve věci méně důležité;
2. kdo je přestupuje sice ve věci důležité, ale ne zcela vědomě a dobrovolně.

19. Proč se máme pečlivě chránit i všedního hřichu?

1. protože i všední hřích uráží Boha a přivádí na nás Boží tresty;
2. protože způsobuje, že dostáváme méně milostí;
3. protože všední hřích vede pozvolna ke smrtelnému.

Nejúčinněji chrání před smrtelným hřichem vážné předsevzetí, varovat se i sebemenšího dobrovolného všedního hřichu. Zvláště povážlivé a škodlivé pro duchovní pokrok jsou tyto druhy všedních hřichů:

a/ podezřívát či posuzovat bližního a pohrdat jím;

b/ delší dobu chovat a žít v mysli hněv a nevoli;

c/ mluvit o chybách bližních nebo donášením rušit lásku a svornost;

d/ zanedbávat z pohodlnosti duchovní úkony nebo při nich být dobrovolně roztržitý;

e/ mít v srdci nezřízenou náklonnost, dávat vědomě příležitost nečistým myšlenkám nebo je jen nedbale zapuzovat;

f/ vyvyšovat se, pohrdat druhými a mít sám v sobě nezřízené zalíbení;

g/ přijímat sv. svátosti bez přípravy, bez pravého úmyslu a s rozptýlenými myšlenkami nebo jinak neuctivě;

h/ přijímat protivenství netrpělivě a bez zřetele na Boží řízení a tak na sobě mařit cesty Boží a řízení jeho prozřetelnosti;

i/ úmyslně zatajovat stav své duše, své zlé náklonnosti, slabosti, chyby, ba i umrtvování před těmi, kteří je mají znát - a tak chtít usilovat o ctnost nikoli podle poslušnosti, nýbrž podle své hlavy.

Nemůžeš-li se odhodlat, vyvarovat se těchto lehkých hřichů, nebudeš mít z duchovních úkonů sebemenší užitek, nikdy se nedostaneš ani na nejnižší stupeň křesťanské dokonalosti, nedospěješ ani ke spojení s Bohem, ani k vnitřnímu klidu srdce a nedojdeš ani takového stavu mysli, abys mohl bez bázně očekávat hodinku smrti. (Pergmayer)

20. Které prostředky máme užívat, abychom se vyvarovali všedního hřichu?

1. užívat všech prostředků, které se doporučují jako ochrana před smrtelným hřichem;
2. bedlivě bdít nad smysly a fantasií;
3. umrtvovat se i v nepatrných věcech;
4. poslouchat hlas svědomí.

(pokračování příště)

Odešli od nás...

V prosinci 2004 odešly na věčnost dvě naše farnice, **Markéta Nekulová a Irina Maléřová**. Obě byly věrnými křesťankami, často jsme je vídali při bohoslužbách v obou našich kostelech. Věříme, že tak jak vzpomínáme my na ně, tak také ony nás budou provázet svými přímlovami u našeho nebeského Otce.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
Technická redakce:	J. Brůček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	170 výtisků
	Neprodejné